

Udskriftsdato: torsdag den 25. juni 2026

AFG nr 9435 af 28/05/2024 (Gældende)

Fradrag for månedlige gebyrer

Ministerium: Skatte- og Vækstministeriet

Journalnummer: 24-0596981

Frdrag for månedlige gebyrer

Det blev ønsket bekræftet, at Spørgers brugere kunne foretage frdrag for de månedlige gebyrer, de betalte for Spørgers service i forbindelse med kreditaftaler indgået mellem brugeren og en udenlandsk bank. Skatterådet fandt, at gebyrerne ikke kunne frdrages efter ligningslovens § 8, stk. 3, litra a, bl.a. fordi der ikke var tale om rentelignende gebyrer til kreditor. Gebyrerne kunne heller ikke frdrages efter ligningslovens § 8, stk. 3, litra c, da gebyrerne ikke blev betalt til kreditor og det ikke var engangsydelser.

Skatterådsmøde 28. maj 2024 - SKM2024.316.SR

Offentliggøres i redigeret form

Spørgsmål

1. Kan det bekræftes, at H1's brugere kan foretage frdrag for de månedlige gebyrer, de betaler for H1's service i forbindelse med kreditaftaler indgået mellem brugeren og F1-Bank?

Svar

1. Nej

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørgsmålet stilles i forlængelse af den nyligt afsluttede korrespondance med Skattestyrelsen: "Vurdering af indberetningspligt udlån. Henvendelsesnr: xx (svar fra Skattestyrelsen, Ekapital). Herfra kan vi forstå på Skattestyrelsen, at indberetningspligten ikke er en gangbar mulighed for os. Altså at vi ikke automatisk kan indberette gebyrer på vegne af vores brugere.

Om sagens faktiske forhold og dispositionen kan vi yderligere oplyse:

H1 formidler kreditaftaler til ca. x kunder i Danmark og leverer selve betalings servicen.

Kreditaftalen indgås mellem F1-Bank (kreditinstitut med hjemsted i ...) som kreditgiver og brugeren (privatperson) som låntager/debitor. H1 er service agent, der formidler og servicerer kreditaftalen på vegne af F1-Bank, og leverer betalings servicen.

Når der indgås en kreditaftale, stilles en kassekredit til rådighed for brugeren. Brugeren har ingen pligt til at betale renter af kreditbeløbet, hvis brugeren foretager rettidig tilbagebetaling.

Brugeren skal til gengæld betale et fast månedligt kontogebyr til H1 for H1's service. Størrelsen af gebyret afhænger af kreditbeløbets størrelse.

Hvis spørgsmålet besvares bekræftende, er intentionen at yde en ekstra service for H1's brugere ved periodisk at sende brugerne en opgørelse over betalte kontogebyrer, som brugerne kan frdrage i deres skattepligtige indkomst, samt en simpel vejledning til, hvordan dette beløb indberettes korrekt og rettidigt.

Den 4. april 2024 besvarede Spørger nogle spørgsmål fra Skattestyrelsen således:

Er løbetiden på låneaftalerne altid på mindre end 2 år?

Ja. Vores brugere kan maks inddele deres balance i 24 månedlige betalinger, den første af hvilke betales i købsøjeblikket (downpayment). Så løbetiden er reelt maks 23 måneder eller derunder.

Hvad kan pengene på kassekreditten anvendes til?

Køb hos alle webshops der tilbyder H1 som betalingsmulighed, eller steder i Danmark som understøtter Mastercard-betalinger. I henhold til AML-lovgivning kan pengene ikke bruges til "restricted purchases" som f.eks. aktier/obligationer, kryptoplatforme, betting/gambling, benzinpumper, osv. Vi har desuden vores eget sikkerhedslag af restriktioner ovenpå for at sikre os imod svindel og hvidvask.

Hvad er det for gebyrer, som skal betales til jer, og som omfattes af spørgsmålet?

Vores kreditlinjer er inddelt i intervaller af 2.000 DKK. For hvert interval er der et fast, månedligt kontogebyr; f.eks. 69 kr. i gebyr for op til 4.000 kr. i kredit, 99 kr. i gebyr for op til 6.000 kr. osv.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Vi mener, at H1's brugere har fradragsret for udgifter afholdt til betaling af månedlige kontogebyrer til H1, jf. ligningslovens § 8, stk. 3, litra a), og at vores spørgsmål derfor skal besvares med "ja".

Det fremgår af ligningslovens § 8, stk. 3, at en skatteyder ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrage:

- a) løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager, eller for sikring af hans tilgodehavende,
- b) præmier og lignende løbende ydelser for kaution for den skattepligtiges gæld, og
- c) stiftelsesprovisioner, engangspræmier og lignende engangsydelser for lån, sikring af tilgodehavender eller kaution, som nævnt under a) og b), såfremt løbetiden er mindre end 2 år. (vores fremhævning)

Frdrag efter ligningslovens § 8, stk. 3 er ikke betinget af, at udgiften er afholdt som led i erhvervsvirksomhed, hvorfor vores brugere som privatpersoner er omfattet af bestemmelsen og kan fratække disse udgifter til månedlige kontogebyrer i deres indkomstopgørelse, jf. ligningslovens § 8, stk. 3, litra a).

Det er vores opfattelse, at disse betalte månedlige kontogebyrer, udgør løbende provisioner eller præmier for lån, som vores brugere har optaget, jf. ligningslovens § 8, stk. 3, litra a).

Vi anmoder derfor om et bindende svar på, om vores brugere reelt kan få fradrag for deres renteudgifter.

I høringssvar af 25. april 2024 har Spørger skrevet følgende:

Det er fortsat vores opfattelse, at de månedlige kontogebyrer, der betales til H1 af H1's brugere, udgør løbende provisioner eller præmier for lån, som de skattepligtige (H1's brugere) har optaget, jf. ligningslovens § 8, stk. 3, litra a).

Det fremgår direkte af ordlyden af § 8, stk. 3, litra a), at "løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager", fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. I denne situation indgår debitor (brugeren) én kreditaftale med F1-Bank som kreditor og H1 som serviceagent, der formidler og servicerer kreditaftalen på vegne af F1-Bank.

Under denne kreditaftale mellem debitor, F1-Bank og H1, skal debitor betale månedlige kontogebyrer, hvilket vil sige løbende provisioner for den kredit, som debitor har fået stillet til rådighed af F1-Bank under samme kreditaftale.

Debitor betaler altså løbende provisioner, der har direkte tilknytning til kreditaftalen og dermed det kreditbeløb, der er stillet til rådighed for debitor. Det er derfor vores opfattelse, at bestemmelsens ordlyd:

"løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager" omfatter disse månedlige kontogebyrer og at H1's brugere derfor har fradragsret herfor, jf. ligningslovens § 8, stk. 3, litra a).

Der er ikke tale om gebyrer, der betales af debitor, fordi debitor ikke har betalt renter eller afdrag til tiden. Der er heller ikke tale om faste månedlige gebyrer på kontoordninger i f.eks. stormagasiner. Der er heller ikke alene tale om formidlingshonorar, idet H1 ikke alene formidler finansieringen, men også servicerer kreditaftalen for F1-Bank.

Gebyrerne til H1 har således en direkte tilknytning til aftaleforholdet, hvorunder H1 er serviceagent for F1-Bank. For så vidt angår spørgsmålet, om der er tale om udgifter, der naturligt kan sidestilles med renteudgifter, har vi følgende bemærkninger. Som angivet i Skattestyrelsens udkast til bindende svar, er den almindelige definition af renteudgifter: Ved renteudgifter forstås et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld for at stille kapital til disposition.

Under kreditaftalen skal debitor betale et månedligt kontogebyr til H1 for H1's service. Der er således tale om et periodisk vederlag betalt til H1 for H1's service og administration af kreditaftalen. Størrelsen af gebyret fastsættes ud fra kreditbeløbets størrelse. Hvis der for eksempel er ydet en kredit på kr. 4.000, skal debitor betale et månedligt kontogebyr på kr. 69. Er der for eksempel ydet en kredit på kr. 6.000, skal debitor betale et månedligt kontogebyr på kr. 99. Gebyrets størrelse fastsættes altså ud fra størrelsen af det kreditbeløb, der er stillet til disposition for debitor. Såfremt debitor ikke har trukket på kreditten, skal der ikke betales kontogebyr.

Da der alene skal betales kontogebyr, hvis der er trukket på kreditten, gør dette efter vores opfattelse gebyret rentelignende, da betaling heraf afhænger af, om der er trukket på kreditten og dermed om der er en restgæld. Der er altså tale om et periodisk vederlag, hvis størrelse fastsættes efter kreditbeløbets størrelse, og som kun skal betales, hvis der er trukket på den kredit, der er stillet til rådighed for debitor.

Når man sammenholder disse karakteristika med rentedefinitionen, er det vores opfattelse, at de månedlige kontogebyrer er rentelignende. Derudover mener vi, at de faktiske forhold i SKM2010. 199. ØLR adskiller sig fra vores situation.

SKM2010. 199. ØLR vedrørte spørgsmål om et selskabs fradragsret for honorarer til ekstern konsulent vedrørende omlægning af lån og salg af aktier. I sagen var der tale om et selskab, der havde aftalt med en konsulent, at konsulent skulle skaffe selskabet ny finansiering mod betaling af 2,5% i provision af hovedstolen på de lån, der kunne formidles. Konsulenten bistod med at opnå ekstern finansiering til selskabet mod betaling, og konsulenten udstedte fakturaer herfor. Selskabet mente at have fradrag for betalingerne til konsulent, jf. ligningslovens § 8, stk. 3.

Til forskel er der i vores situation tale om, at et etableret låneforhold, hvorunder debitor betaler periodiske gebyrer, der har en direkte tilknytning til kreditaftalen med kreditor og H1 som service agent. Selvom gebyrerne ikke betales til den direkte långiver, har de altså en mere direkte tilknytning til låneforholdet, end det var tilfældet i SKM2010. 199. ØLR.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at H1's brugere kan foretage fradrag for de månedlige gebyrer, de betaler for H1's service i forbindelse med kreditaftaler indgået mellem brugeren og F1-Bank.

Begrundelse

Det ønskes besvaret, om de gebyrer, som betales til Spørger, kan fradrages i henhold til ligningslovens § 8, stk. 3.

I henhold til ligningslovens § 8, stk. 3, litra a, kan bl.a. personer foretage fradrag for løbende provisioner eller præmier for lån, som relaterer sig til privatsfæren.

I henhold til ligningslovens § 8, stk. 3, litra c, kan stiftelsesprovisioner, engangspræmier og lignende engangsydelser for lån, sikring af tilgodehavender eller kaution, som nævnt under a) og b), fradrages såfremt løbetiden på lånet er mindre end 2 år.

Det fremgår af forarbejderne til ligningslovens § 8, stk. 3, at de udgifter, der kan fradrages, er udgifter, der naturligt kan sidestilles med renteudgifter.

Af bemærkningerne til lov nr. 544 af 10.12.1969 (LFF nr. 13 af 8. oktober 1969 Forslag til Lov om ændring af ligningsloven) fremgår således bl.a. følgende:

"For at afhjælpe denne uklarhed foreslås det at lovfæste en fradragsret for udgifter, som det må anses for naturligt at sidestille med renteudgifter, der kan fradrages efter statskattelovens § 6, litra e. Efter forslaget skal fradragsretten derfor omfatte løbende præmier m. v. for lån, som den skattepligtige optager, samt løbende præmier for kaution for hans gæld.

Ved særlig kortfristede lån er det dog ikke anset for muligt at afgrænse fradragsretten efter, om præmien o.s.v. er løbende eller ej. Efter forslaget indføres der derfor fradragsret for stiftelsesprovisioner og lignende engangsydelser for lån, som den skattepligtige optager, såfremt lånets løbetid er mindre end 2 år."

Af betænkning over forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Afgivet af udvalget den 21. november 1969) fremgår bl.a. følgende:

"Som omtalt i bemærkningerne til lovforslaget går den foreslåede § 8, stk. 3, litra c, ud på at lovfæste en fradragsret for stiftelsesprovisioner og lignende engangsfinansieringsudgifter i tilfælde, hvor gældsforholdet har en så kort løbetid (under 2 år), at det ikke er muligt at lægge vægt på, om ydelsen er løbende, således at den er fradragsberettiget efter forslagets litra a og b."

Af Den juridiske vejledning 2024-1, afsnit C. A11. 2.3.1 fremgår bl.a. følgende:

"Følgende udgifter kan ikke fradrages:

[...]

- *Et gebyr, som betales af debitor til kreditor, fordi debitor ikke har betalt renter eller afdrag til tiden, kan ikke fradrages. Se skd. 1975.123.*
- *Faste månedlige gebyrer på kontoordninger i fx stormagasiner og kontosammenslutninger kan ikke fradrages, da der ikke er tale om provision eller præmie for lån.*
- *Honorar til formidling af finansiering (formidlingshonorar), kan ikke fradrages efter LL § 8, stk. 3, litra c."*

Efter forarbejderne til ligningslovens § 8, stk. 3, skal der således være tale om udgifter, der naturligt er at sidestille med renteudgifter, såfremt der er tale om løbende udgifter eller såfremt der er tale om engangsydelser, som stiftelsesprovision eller lignende, at lånets løbetid er kortere end 2 år.

Hverken statskatteloven eller anden skattelovgivning indeholder en definition af, hvad renteudgifter er, men der er i praksis skabt en almindelig rentedefinition. Ved renteudgifter forstås et sædvanligt periodisk

vederlag til kreditor beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld for at stille kapital til disposition.

Spørger oplyser, at kunderne ikke skal betale renter af kreditbeløbet, hvis kunden foretager rettidig tilbagebetaling. Kunden skal derimod betale et fast månedligt kontogebyr til Spørger for Spørgers service. Størrelsen på dette gebyr vil afhænge af kreditbeløbets størrelse og vil f.eks. udgøre 69 kr. i gebyr for op til 4.000 kr. i kredit, 99 kr. i gebyr for op til 6.000 kr. osv.

Gebyret vil således ikke, som Skattestyrelsen forstår det, være opgjort på baggrund af den præcise resterende restgæld, herunder som en procentdel heraf, men derimod er den opgjort i intervaller af 2.000 kr., afhængig af det af F1-Bank godkendte kreditmaksimum.

Der er således ikke efter Skattestyrelsens opfattelse tale om en fradragsberettiget rente eller en rentelignende betaling omfattet af ligningslovens § 8, stk. 3, litra a.

Det støttes af TfS 1989, 512 LSR, hvor en skatteyder havde betalt en bank et gebyr vedrørende et byggelån på under 2 år. Banken havde oplyst, at gebyret skulle dække diverse ekspeditioner vedrørende lånesagen. Landsskatteretten fandt, at der var tale om et ikke-fradragsberettiget ekspeditionsgebyr for dette arbejde og ikke om en rentelignende ydelse, der kunne fratrækkes efter ligningslovens § 8, stk. 3.

Dette støttes også af SKM2010. 199. ØLR, hvor Østre Landsret fandt, at udgifter til honorar for formidling af lån efter deres art ikke naturligt kunne sidestilles med renteudgifter, jf. forarbejderne til ligningslovens § 8, stk. 3, litra c, herunder fordi der var tale om beløb, der blev opkrævet af en anden end de direkte långivere. Derfor kunne udgifterne ikke fradrages.

Det er som nævnt Skattestyrelsens opfattelse, at de månedlige gebyrer til Spørger ikke er rentelignende. Dels er der tale om, at det aftalte beløb, som långiver F1-Bank har givet tilladelse til at debitor højst kan trække på kreditten, slet ikke behøver at være udnyttet, hvorved aftalen minder om en kontoordning i fx et stormagasin, og dels er der tale om, at gebyret ikke betales til kreditor på låneaftalen, som er F1-Bank, men til Spørger, som alene formidler og administrer aftalen.

Da gebyret efter Skattestyrelsens opfattelse ikke kan fratrækkes med hjemmel i ligningslovens § 8, stk. 3, litra a, er spørgsmålet, hvorvidt gebyret kan fratrækkes med hjemmel i ligningslovens § 8, stk. 3, litra c.

Udgifter omfattet af ligningslovens § 8, stk. 3, litra c, er stiftelsesprovisioner, engangspræmier og lignende engangsfinansieringsudgifter, hvis gældsforholdet har en løbetid på under 2 år.

Spørger har oplyst, at gældsforholdet har en løbetid på under 2 år. Der ses dog ikke at være tale om stiftelsesprovision for optagelse af gældsforholdet, en engangspræmie eller andre lignende engangsfinansieringsudgifter, da der tværtimod er tale om løbende gebyrer. Gebyrerne kan derfor heller ikke fratrækkes med hjemmel i ligningslovens § 8, stk. 3, litra c.

Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at debitorerne ikke kan fradrage de pågældende månedlige udgifter til Spørger.

Skattestyrelsen har følgende bemærkninger til Spørgers hørings svar:

Spørger mener fortsat, at gebyrerne kan fradrages med hjemme i ligningslovens § 8, stk. 3, litra a, bl.a. henset til at gebyrerne til Spørger har en direkte tilknytning til aftaleforholdet, hvorunder Spørger er serviceagent for F1-Bank.

For så vidt angår spørgsmålet, om der er tale om udgifter, der naturligt kan sidestilles med renteudgifter, er det Spørgers opfattelse, at det månedlige kontogebyr, som debitor skal betale hver måned til Spørger

for Spørgers service, kan sidestilles med renteudgifter. Der er efter Spørgers opfattelse tale om et periodisk vederlag betalt til Spørger for Spørgers service og administration af kreditaftalen. Størrelsen af gebyret fastsættes ud fra kreditbeløbets størrelse. Hvis der for eksempel er ydet en kredit på kr. 4.000, skal debitor betale et månedligt kontogebyr på kr. 69. Er der for eksempel ydet en kredit på kr. 6.000, skal debitor betale et månedligt kontogebyr på kr. 99. Gebyrets størrelse fastsættes ud fra størrelsen af det kreditbeløb, der er stillet til disposition for debitor. Såfremt debitor ikke har trukket på kreditten, skal der ikke betales kontogebyr.

Efter Skattestyrelsens opfattelse, kan de gebyrer, som betales til Spørger, ikke naturligt sidestilles med renter. Gebyrerne beregnes ikke som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, men er fastsat ift. nogle intervaller på det kreditbeløb, der er stillet til rådighed.

Der er derimod, som for gebyrer ved fx kontoordninger, tale om et administrationsgebyr, og i nærværende sag betales gebyret i øvrigt til en anden end kreditor.

Efter Skattestyrelsens opfattelse, kan de gebyrer, som betales til Spørger ikke fradrages med hjemmel i ligningslovens § 8, stk. 3, litra a, da gebyrerne ikke er rentelignende og i øvrigt betales til en anden end kreditor.

Spørger finder, at de faktiske forhold i SKM2010. 199. ØLR adskiller sig fra Spørgers situation. SKM2010. 199. ØLR vedrørte honorar for formidling af to lån. Det er korrekt, som angivet af Spørger, at der var tale om en ekstern konsulent, der skulle skaffe finansiering mod betaling af 2,5 % i provision af hovedstolene på lånene. Østre Landsret fandt, at der ikke var hjemmel til fradrag i ligningslovens § 8, stk. 3, litra c.

Af Landsrettens begrundelse fremgik bl.a. følgende:

"Ligningslovens § 8, stk. 3, litra c, giver ikke H1 A/S fradragsret for de udgifter, som selskabet har påstået henført under denne bestemmelse. Landsretten lægger herved særligt vægt på, at de udgifter, som H1 A/S ønsker fradragsret for, efter deres art ikke naturligt kan sidestilles med renteudgifter, jf. forarbejderne til ligningslovens § 8, stk. 3, litra c, herunder fordi der er tale om beløb, der blev opkrævet af en anden end de direkte långivere."

Efter Skattestyrelsens opfattelse understøtter dommen, herunder Landsrettens begrundelse, at der skal lægges vægt på, hvorvidt udgifterne efter deres art naturligt kan sidestilles med renteudgifter og at der skal lægges vægt på, hvorvidt der er tale om beløb, der er opkrævet af andre end kreditor. I nærværende sag er der tale om, at gebyrerne hverken naturligt kan sidestilles med renteudgifter og de opkræves af andre end kreditor.

Skattestyrelsen bemærker i øvrigt, at samme gebyrer ikke både kan have hjemmel til fradrag i ligningslovens § 8, stk. 3, litra a, om "løbende provisioner" og i ligningslovens § 8, stk. 3, litra c, om "engangsydelser".

Det er derfor fortsat Skattestyrelsens opfattelse, at spørgsmålet ikke kan besvares bekræftende.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Nej".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Ligningslovens § 8, stk. 3

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages:

- a) løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager, eller for sikring af hans tilgodehavende,
- b) præmier og lignende løbende ydelser for kaution for den skattepligtiges gæld, og
- c) stiftelsesprovisioner, engangspræmier og lignende engangsydelser for lån, sikring af tilgodehavender eller kaution, som nævnt under a) og b), såfremt løbetiden er mindre end 2 år.

Forarbejder

Lov nr. 544 af 10.12.1969 (LFF nr. 13 af 8. oktober 1969 Forslag til Lov om ændring af ligningsloven)

[...]

Til § 1, nr. 4.

Som omtalt i forbindelse med et spørgsmål til den daværende fg. finansminister i spørgetiden den 23. april 1969 (Folketingstidende 1968 -69, spalte 5878) er det efter den gældende lovgivning ofte uklart, i hvilket omfang kautionsforsikringspræmier, garantiprovisioner o. lign. kan fradrages i den skattepligtige indkomst.

For at afhjælpe denne uklarhed foreslås det at lovfæste en fradragsret for udgifter, som det må anses for naturligt at sidestille med renteudgifter, der kan fradrages efter statsskattelovens § 6, litra e. Efter forslaget skal fradragsretten derfor omfatte løbende præmier m. v. for lån, som den skattepligtige optager, samt løbende præmier for kaution for hans gæld. Den foreslåede fradragsregel omfatter endvidere løbende garantiprovisioner m. v. for sikring af den skattepligtiges tilgodehavender.

Ved særlig kortfristede lån er det dog ikke anset for muligt at afgrænse fradragsretten efter, om præmien o.s.v. er løbende eller ej. Efter forslaget indføres der derfor fradragsret for stiftelsesprovisioner og lignende engangsydelser for lån, som den skattepligtige optager, såfremt lånets løbetid er mindre end 2 år.

Betænkning over forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Afgivet af udvalget den 21. november 1969).

[...]

Til nr. 1.

Som omtalt i bemærkningerne til lovforslaget går den foreslåede § 8, stk. 3, litra c, ud på at lovfæste en fradragsret for stiftelsesprovisioner og lignende engangsfinansieringsudgifter i tilfælde, hvor gældsforholdet har en så kort løbetid (under 2 år), at det ikke er muligt at lægge vægt på, om ydelsen er løbende, således at den er fradragsberettiget efter forslagets litra a og b.

Som litra c er affattet i lovforslaget, omfatter bestemmelsen kun finansieringsudgifter vedrørende lån, som den skattepligtige optager. Hvis den skattepligtige betaler en engangspræmie for sikring af et tilgode-

havende, der tilkommer ham i et mellemværende med en løbetid på under 2 år, er denne garantipræmie derfor ikke fradragsberettiget efter lovforslaget, idet der her ikke er tale om et lån, som den skattepligtige optager.

Det må imidlertid anses for rimeligt, at engangspræmier m. v. bliver fradragsberettiget efter litra c i alle tilfælde, hvor et mellemværende med en løbetid på under 2 år er af en sådan art, at ydelsen ville være fradragsberettiget efter litra a eller b, såfremt det drejede sig om løbende ydelser. Der stilles derfor forslag om en herpå sigtende ændring af litra c.

Praksis

SKM2010. 199. ØLR

Af byrettens begrundelse fremgik bl.a. følgende:

Selskabet har endvidere gjort gældende, at omkostningerne i henhold til fakturanr. 99/004 og 99/014 kan fradrages i medfør af ligningslovens § 8, stk. 3. Efter forklaringerne fra A og DJ vedrører fakturanr. 99/004 honorar for formidling af to lån på henholdsvis 3 millioner kr. med F1 Corp. og 1 million kr. med F2 S. A., mens fakturanr. 99/014 vedrører formidling af et lån på 5.016.000 kr. med F4 v.o.f.

Efter teksten på fakturanr. 99/004 og 99/014 er der tale om "Services rendered ... on financial transactions" i januar og februar samt maj og juni. Det ses således ikke af fakturaernes tekst, at der er tale om honorarer for formidling af de tre lån, hvortil kommer, at der er tale om beløb, som er opkrævet af en anden end de direkte långivere. På den baggrund og efter forholdet mellem fakturabeløbenes størrelse og de opnåede lån, og da der ikke er aftalt løbetid for lånet ydet af F4 v.o.f., findes betingelserne for at opnå fradrag for disse omkostninger i medfør af ligningslovens § 8, stk. 3, litra c, jf. § 5, stk. 3, ikke opfyldt.

Af Landsrettens begrundelse fremgik bl.a. følgende:

Ligningslovens § 8, stk. 3, litra c, giver ikke H1 A/S fradragsret for de udgifter, som selskabet har påstået henført under denne bestemmelse. Landsretten lægger herved særligt vægt på, at de udgifter, som H1 A/S ønsker fradragsret for, efter deres art ikke naturligt kan sidestilles med renteudgifter, jf. forarbejderne til ligningslovens § 8, stk. 3, litra c, herunder fordi der er tale om beløb, der blev opkrævet af en anden end de direkte långivere.

TfS 1989.512 LSR

En skatteyder havde betalt en bank et gebyr vedrørende et byggelån på under 2 år. Banken havde oplyst, at gebyret skulle dække diverse ekspeditioner vedrørende lånesagen. Landsskatteretten fandt, at der var tale om et ikke-fradragsberettiget ekspeditionsgebyr for dette arbejde og ikke om en rentelignende ydelse, der kunne fratrækkes efter ligningslovens § 8, stk. 3.

TfS 1986, 138 LSR

Landsskatteretten bemærkede, at der i den omhandlede kassekreditkontrakt ikke indgik vilkår om afdrags- eller udløbstid for kreditten, der således var gældende uden tidsmæssig begrænsning, bortset fra standardvilkår om opsigelsesmulighed samt mulighed for ophævelse af kontrakten i tilfælde af misligholdelse m.v. Da landsskatteretten fandt, at standardopsigelsesvilkåret ikke i sig selv kunne anses for tilstrækkeligt til at behandle kassekreditten som et lån med en løbetid på mindre end 2 år, måtte retten være enig med de stedlige skattemyndigheder i, at den omhandlede stiftelsesprovision ikke kunne anses for omfattet af bestemmelsen i ligningslovens § 8, stk. 3c.

TfS 1985, 100 LSR

En kassekredit stiftet 1. februar 1978 forfaldt til fuld indfrielse den 31. marts 1981. På den dato blev kassekreditten forlænget til 31. marts 1983. Banken havde for dette taget en provision på 1,5 pct. 31. marts 1983 blev kreditten forlænget til 31. marts 1986. Da kreditten i perioden 31. marts 1981 til 31. marts 1983 havde en løbetid på nøjagtig to år, var provisionen ikke fradragsberettiget efter LL § 8, stk. 3, litra c, der kræver en løbetid på mindre end 2 år.

Skd1975. 123

Efter den daværende pantebrevsformular, kunne kreditor kræve et gebyr af debitor, hvis debitor ikke betalte renter eller afdrag til tiden.

Gebyret kunne ikke fradrages.

Den juridiske vejledning 2024-1 C. A. 11.2.3.1 Provisioner, låneafgifter og kaufionsforsikringspræmier

Indhold

Dette afsnit beskriver, om der er fradrag for udgifter, som minder om renteudgifter.

[...]

Løbende provisioner eller engangspræmier for lån

Følgende udgifter kan fradrages:

- a. Løbende provisioner eller præmier for lån, som en skattepligtig optager. Se LL § 8, stk. 3, litra a.
- b. Løbende provisioner eller præmier for sikring af et skattepligtigt tilgodehavende. Se LL § 8, stk. 3, litra a.
- c. Præmier og lignende løbende ydelser for kaufion for den skattepligtiges gæld. Se LL § 8, stk. 3, litra b.

Ad a-c

Stiftelsesprovisioner, engangspræmier og lignende engangsydelser for lån, sikring af tilgodehavender eller kaufion, som nævnt under a. - c., kan kun fradrages, hvis løbetiden efter aftalen er mindre end 2 år. Se LL § 8, stk. 3, litra c.

Hvis det, der dækkes af ydelsen, ikke kan anses for en finansieringsomkostning, kan beløbet ikke fradrages efter reglen i LL § 8, stk. 3, litra c. Fx kan udgifter til tinglysningsafgift, stempelafgift og andet papirarbejde ikke fradrages, selvom der betales et engangsbeløb til dækning af udgifterne.

Bestemmelsen berører ikke retten til at fradrage finansieringsudgifter efter de almindelige regler om fradrag for driftsomkostninger. Se Skatteministeriets cirkulære nr. 72 af 17. april 1996, pkt. 8.8.

Stiftelsesprovision

Stiftelsesprovision ved oprettelse af en kassekredit kan kun fradrages, hvis aftalen har en løbetid på under 2 år. At lånet efterfølgende forlænges, har ingen betydning for fradraget. Hvis aftalen kan opsiges med fx. 14 dages varsel, kan stiftelsesprovision ikke fradrages. Er der ikke aftalt en afviklingsperiode, er der en formodning for, at løbetiden er 2 år eller mere.

Det er kun aftalens indhold, som har betydning for vurderingen af, om lånet har en løbetid på mindre end 2 år. Er der fx aftalt en løbetid på 5 år, kan der ikke foretages fradrag for stiftelsesprovision, uanset at lånet indfries efter mindre end 2 år. Se LSRM 1974.63.

Hvis en stiftelsesprovision overstiger, hvad der er sædvanligt, begrænses fradraget. Se TfS 1989, 516 LSR, hvor en sparekasse og en kunde havde forsøgt at omkontere en del af købsprisen på statsgældsbeviser til stiftelsesprovision, men hvor fradraget for stiftelsesprovision blev nedsat med samme beløb, som kunden havde købt statsgældsbeviserne under børskursen.

Garanti

Provision for en bankgaranti kan fradrages, hvis det er en løbende provision. Derimod kan provisionen ikke fradrages, hvis det er en engangsprovision, og lånets løbetid er på 2 år eller mere. Se TfS 1995, 611 TSS. Landsskatteretten fandt dog, at LL § 8, stk. 3, litra c, omfatter en garantiprovision, hvor sikringsperioden var mindre end 2 år, uanset at det underliggende låneforhold havde en længere løbetid. Se TfS 1997, 245 LSR. Se også SKM2010. 18. SR.

Andet

Følgende udgifter kan fradrages:

- Udgift til løbende præmie, der betales til et forsikringselskab eller et pengeinstitut for at yde en pantebrevsgaranti. Se LL § 8, stk. 3.
- Boliglånsforsikringer, som långiver tegner i et forsikringselskab, men som ifølge aftalen mellem långiver og låntager, overvæltet på låntager, er omfattet af LL § 8, stk. 3. Se SKM2007. 47. SR.

Følgende udgifter kan ikke fradrages:

- Udgifter til stempel- og tinglysningsafgift kan ikke fradrages efter LL § 8, stk. 3. Det gælder, hvad enten der kun betales stempel- eller tinglysningsafgift, eller der betales et gebyr, som også dækker andre udgifter. Udgifter til dækning af andet papirarbejde kan heller ikke fradrages, uanset hvad udgiften kaldes.
- Et gebyr, som betales af debitor til kreditor, fordi debitor ikke har betalt renter eller afdrag til tiden, kan ikke fradrages. Se skd. 1975.123.
- Faste månedlige gebyrer på kontoordninger i fx stormagasiner og kontosammenslutninger kan ikke fradrages, da der ikke er tale om provision eller præmie for lån.
- Honorar til formidling af finansiering (formidlingshonorar), kan ikke fradrages efter LL § 8, stk. 3, litra c.

Om "rentegulv og renteloft", se SKM2010. 283. SR.

[...]

Garantiprovision

Garantiprovision er en provision, som betales til pengeinstitutter i forbindelse med låneomlægning. Provisionen betales, fordi pengeinstituttet garanterer, at det nye lån får samme prioritetsstilling som det indfrieede lån.

Garantiprovision beregnes forud, og det vil normalt kun blive beregnet én gang, og bliver normalt opkrævet ved afregning af lånesagen.

Told- og Skattestyrelsen udtalte, at fradragsretten skal afgøres på grundlag af det nye låns løbetid, og der vil derfor ikke være fradrag, hvis der er tale om engangsbeløb, da løbetiden på det nye lån normalt vil være over to år. Der er fradrag for garantiprovision, hvis det er en løbende provision.

Told- og Skattestyrelsen udtalte, at styrelsen fandt, at garantiprovision må anses for en løbende provision, da den beregnes kvartalsvis forud. Der er derfor fradrag for garantiprovision. Se TfS 1995, 611 TSS.

Se også

Se også afsnit

- C. A. 11.2.6.1 om på hvilket tidspunkt renteudgifter kan fradrages, da de almindelige regler for fradragstidspunktet for renter også gælder om fradragstidspunktet for løbende provisioner eller præmier.
- C. A. 11.1.3 under afsnittene "Periodisering af renter for selskaber, banker, fonde mv." og "Periodisering af renter for bogførings- og regnskabspligtige" om hvem der skal/kan periodisere renteindtægter og renteudgifter.
- C. A. 11.1.3.2.1 om udvidelsen af LL § 5 C, der for overdragelser af fordringer eller gæld pr. 1. januar 2016 og senere tillige omfatter vederlag for provisioner og præmier m.v. omfattet af LL § 8, stk. 3, litra a og b.
- C. B. 1.7.8 om omkostninger, der eventuelt i stedet kan fradrages efter kursgevinstloven.

Maksimum for fradrag for stiftelsesprovision og andre engangsydelser

Stiftelsesprovisioner, engangspræmier og lignende engangsydelser, der kan fradrages efter LL § 8, stk. 3, litra c, kan på forfaldstidspunktet (= stiftelsesåret) højst fradrages med 2,5 pct. af lånets hovedstol. Overskydende beløb fordeles over den resterende låneperiode. Se LL § 5, stk. 3.

[...]

Den juridiske vejledning 2024-1 C. A. 11.2.1 Hvad er renteudgifter?

[...]

Regel (definition)

Hverken statsskatteloven eller anden skattelovgivning indeholder en definition af, hvad renteudgifter er, men praksis har skabt en almindelig rentedefinition.

Ved renteudgifter forstås et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld for at stille kapital til disposition.

Ved vurderingen af, om renten opfylder rentedefinitionen, lægges der vægt på, at renten fastsættes forud for den renteperiode, som den vedrører. Hvis afkastet først fastsættes efter begyndelsen af den periode, den vedrører, er der ikke tale om en renteudgift, men et kurstab.